

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΗΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ, ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ, ΒΙΟΓΡΑΦΙΩΝ,
ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ, ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ, ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ κλπ.

ΥΠΟ

Γ. ΞΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

ΤΕΥΧΟΣ Α΄.

(ΓΡΑΜΜΑΤΑ.)

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

(Ὁδὸς Περπτοπαζάρου Ἀριθ. 3).

1873.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

1873-533

ΗΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ, ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ, ΒΙΟΓΡΑΦΙΩΝ,
ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ, ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ, ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ κλπ.

ΥΠΟ

Γ. ΞΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

ΤΕΥΧΟΣ Α΄.

(**ΓΡΑΜΜΑΤΑ.**)

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

(Ὁδὸς Περμυτοπαζάρου Ἀριθ. 3).

1873.

Παῦ ἀντίτυπον μὴ βέρον τὴν ὑπογραφήν
διδέχεται ὡς κλοπιμαῖον.

β. Γουλιμῶ

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΓΕΝΕΣΤΑΤΟΙΣ Κ. Κ.

ΧΡΗΣΤΑΚΗ, ΕΦΕΝΔΗ, ΖΩΓΡΑΦΩ,

ΕΠΙΤΙΜΩ ΠΡΟΕΔΡΩ

ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΞΥΛΛΟΓΟΥ

ΚΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΩ ΖΑΡΙΦΗ,

ΕΠΙΤΙΜΩ ΠΡΟΕΔΡΩ

ΤΟΥ ΘΡΑΚΙΚΟΥ ΞΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΟΙΣ ΠΡΟΣΤΑΤΑΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΤΟΔΕ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΣΥΝΤΑΞΑΣ.

THE UNIVERSITY OF

CHRISTIAN COLLEGE

LIBRARY

OF THE UNIVERSITY OF

CHRISTIAN COLLEGE

LIBRARY

OF THE UNIVERSITY OF

CHRISTIAN COLLEGE

LIBRARY

OF THE UNIVERSITY OF

CHRISTIAN COLLEGE

Τοῖς ἐντευξομένοις χαίρειν.

«Ὁ μὲν βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρά», εἶπέ τις τῶν προγόνων ἡμῶν, καθ' ὃν ἔζη αἰῶνα, ὁπότε καὶ ὁ βίος ἦν μακρότερος, καὶ αἱ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι ἐν σπαργάνοις ἔτι, οὐδὲν δὲ τῶν σήμερον ἀπασχολούντων ἡμᾶς ποικίλων ἔργων, παρέργων, θεαμάτων, ἀχρομάτων, ἀναγνωσμάτων καὶ διατριβῶν ἐκώλυε τοὺς τότε τῆς συντόνου μελέτης αὐτῶν. Τί εἴπωμεν ἡμεῖς, οἱ τὸν ἰθ' αἰῶνα, τὸν αἰῶνα τῶν φώτων καὶ ἐπιστημῶν ἐπικληθέντα διανύοντες, ἵνα δώσωμεν πιστὴν εἰκόνα τοῦ τε βίου ἡμῶν, καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν γνώσεων, ὧν τὴν πρόσοκτησιν ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ὁ ἀμείλικτος οὗτος τύραννος, ὁ ἰθ' αἰὼν; Καὶ ὅμως πόσας δεκάδας οὐχὶ ὥρων, ἀλλ' ἐβδομάδων καὶ μηνῶν δὲν δαπανῶμεν ἐν οὐδέοντι; διετία καὶ τριετία, καὶ τετραετία ἐνίοτε, τῆς τρυφερωτέρας ἡλικίας τοῦ ὄντως βραχυτάτου βίου ἡμῶν παρέρχεται εἰς ἐκμάθησιν ἀπλῆς ἀναγνώσεως καὶ γραφῆς, καὶ τοῦτο μετὰ πόσων κόπων καὶ μόχθων! ἑτέρα τριετία καὶ τετραετία κατατριβεται εἰς ἀπόκτησιν ἀριθμητικῶν καὶ ἱστορικῶν γνώσεων καὶ τινων γραμματικῶν κανόνων· πρὸς τελειότεραν δὲ παιδευσιν (ἵνα παραλείψωμεν τὰς ἐπιστημονικὰς σπουδὰς) ἀπαιτεῖται ὀκταετία! Ἄλλὰ καὶ ἡ τελειότερα αὕτη λεγομένη παιδευσις, κατὰ βάθος ἐξεταζομένη, πόσῳ ὑπολείπεται τῆς τελειότητος! εἰ δέ τι καὶ τέλειον προσεκτήθη, πόσοι ἀγῶνες καὶ μόχοι δὲν κατεβλήθησαν; ἀλλὰ καὶ πόσοι δεξιαὶ φύσεις δὲν ἀπεθαρρύνθησαν ἀπαυδήσασαι ἐκ τῶν κόπων;

Τούτων οὕτως ἐχόντων, χρέος ἱερὸν ἐπιβάλλεται ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν, ἵνα, ἀφοῦ δὲν εἶναι ἐφ' ἡμῖν νὰ παρατείνωμεν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ λόγον τῶν σπουδῶν ἡμῶν, τοῦλάχιστον συντάμωμεν τὸν εἰς ταύτας δαπανώμενον χρόνον, διὰ μεθόδου ἀπλουστερας καὶ πρακτικωτέρας, διὰ μεθόδου

φειδομένης τοῦ τε χρόνου καὶ τοῦ κόπου τῶν μαθητιῶντων. Εἰς τοῦτο δμως δυστυχῶς ὀλίγην ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν οἱ τὰ τῆς παιδείας διέποντες, ὅθεν καὶ σήμερον ἔτι οὐδὲν διδακτικὸν σύστημα ὑπάρχει παρ' ἡμῖν, σύστημα ὁμοίμορφον, ἐκ τοῦ αὐτοῦ καλάμου ἐξηγμένον, καὶ διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς καθοδηγοῦν τὸν παῖδα ἀπὸ τῶν κατωτάτων βαθμίδων τῆς παιδείσεως μέχρι τῶν ἀνωτάτων· ἀλλ' ἅπαντα σχεδὸν τὰ βιβλία, τὰ πρὸς παιδεύειν ὠρισμένα, εἰσὶ συντεταγμένα ὑπὸ διαφορῶν, κατὰ διαφορὸν μέθοδον καὶ εἰς διαφοροὺς ἐποχάς, ἄνευ ἀρχικοῦ καὶ τελικοῦ τινος σκοποῦ, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης πρὸς ἄλληλα συναφείας καὶ σχέσεως, ἄνευ βαθμολογικῆς προόδου τῶν διδαχθησομένων μαθημάτων, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ ταῖς διανοητικαῖς δυνάμεσι τοῦ παιδός, ἄνευ τοῦλάχιστον ἐνότητος καὶ εὐκρινείας ὕφους, καὶ οὐδὲν ἔχουσι τὸ γόητρον, ἀφ' οἷων συνήθως ἐγείρεται ἡ προσοχὴ καὶ ἡ περιέργεια τοῦ παιδός. Τοιούτου δὲ τιθεμένου τοῦ θεμελίου τῶν πρώτων σπουδῶν, ἕκαστος κατανοεῖ κατὰ πόσον βάσιμος δύναται εἶναι ἢ ἐπ' αὐτοῦ ἀνεγειρομένη οἰκοδομή, θεθείσθω καὶ ὑπὸ τοῦ δεξιωτέρου καλλιτέχου.

Τοῦτο συνιδόντες πρὸ καιροῦ ἄνδρες τὰ πρώτα φέροντες ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς λογίοις, οἷοι οἱ κ.κ. Δ. Μαυροκορδάτος, Γ. Γ. Παπαδόπουλος καὶ ἄλλοι, ἔγραψαν πολλὰ καὶ σοφὰ περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς διδακτικῆς ἡμῶν μεθόδου, ἀλλ' ἀπήξίωσαν νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν ἐπίμοχθον ἀγῶνα τοῦ νὰ φιλοπονήσωσι καὶ τὰ ἀπαιτούμενα βιβλία κατὰ τὸν ὑπ' αὐτῶν ὑποδεικνύμενον τρόπον τῆς διδασκαλίας, πλήρη, λέγω, σειρὰν διδακτικῶν βιβλίων, οἷων εὐμοιροῦσι τὰ πεφωτισμένα ἔθνη, σειρὰν παραδεχομένην τὸν πρωτόπειρον, πενταετῆ ἢ ἑξαετῆ παῖδα, ἀπὸ τῆς διδασκαλίας τῶν γραμμάτων, καὶ χειραγωγοῦσαν αὐτὸν μέχρι τέλους τῶν σπουδῶν αὐτοῦ, τοῦ συνόλου, λέγω, τῶν ἐν τοῖς παιδαγωγείοις διδασκομένων μαθημάτων. Ἐπὶ δεκαεταετίαν διευθύνων τὴν ἐνοριακὴν σχολὴν τῶν ἀρρένων ἐν Σταυροδρομίῳ, καὶ βλέπων ἐκ τοῦ σύνεγγυς οὖς ἐκάστοτε ἐπὶ ματαίῳ καταβάλλουσι κόπους οἱ εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα φοιτῶντες παῖδες, διεκοίνωσα τῷ ἐνταῦθα Ἑλλήν. Φιλολογικῷ Συλλόγῳ ἐν τῇ ρκζ'. συνεδριάσει αὐτοῦ τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῆς ἐν τοῖς σχολείοις τούτοις διδασκαλίας, δι' ἀναγνώσματός μου δημοσιευθέντος ἐν τῷ ιγ'. τεύχει τοῦ Περιδικοῦ τοῦ Συλλόγου· ὑπέδειξα δὲ καὶ τὸν τρόπον τῆς μεταρρυθμίσεως. Ἐκτοτε μελετήσας σπουδαιότερον τὰς ἐπενεχτέας διορ-

θώσεις, και αναγνούς δσα περι τούτων έγραψαν οί διασημότεροι τών καθ' ήμās λογίων, έπεχείρησα να συντάξω σειράν αναγνωσμάτων, υπό τόν τίτλον Παιδική Βιβλιοθήκη, περιοριζομένην τό γε νυν διά λόγους οικονομικούς εις τέσσαρα μόνον τεύχη, έπιφυλαττόμενος έν δευτέρα και τρίτη σειρά τευχών και Ίστορίας και Γεωγραφίας και Φυσικής και Χημείας και Φυσικής Ίστορίας μαθήματα να εκδώσω, έχων συνεργάτας άνδρας ειδικούς περι ταύτα και δεδοκιμασμένους διά τό εύμέθοδον αυτών. Έφ' ώ και εξέδωκα τήν κάτωθι Άγγελίαν.

Άκολούθως όμως έλθών περι τούτων εις σκέψεις και συζητήσεις μετ' άνδρών έγκυψάντων εις παιδαγωγικούς μελέτας (1), και ιδία μετά του έν Σμύρνη Γυμνασιάρχου της Εύαγγελικής Σχολής, αρχαίου συναδέλφου και φίλου κυρίου Κ. Ξανθοπούλου, ουσιώδεις επήνεγκον μεταβολάς εις τό αρχικόν σχέδιον, ως και διεκοίνωσα διά της από 20 Δεκεμβρίου 1872 εκθέσεώς μου τή Έκπαιδευτική του Έλλην. Φιλολογικού Συλλόγου Έπιτροπή, κατ' έντολήν αυτης, μέλος και γραμματεύς αυτης διατελών κατά τό ενεσώς συλλογικόν έτος. Ένθαρρύνθεις δε δι' ής αυτη έν τη Δ' συνεδριάσει αυτης εξέφράσατο γνώμης, ότι «ή μέθοδος αυτη είναι απλουστερα, φυσικωτέρα και πρακτικωτέρα παρά τήν επικρατούσαν», προέβην να μεταλλάσω κατ' αυτην όλον τό Α' τεύχος, προσθείς τό προκαταρκτικόν τμήμα, έν ώ κατά γράμμα ήκολούθησα τήν περι τάξεως τών γραμμάτων (του Άλφαβήτου) γνώμην του Λουκιανου (2). Έκ τούτου δε κατέστη μέν τό έργον μεθοδικώτερον και ήκιστα ατελές,

(1) Άλλά και τήν ευπαίδευτον κυρίαν Σαφρώ Λεοντιάδα, Διευθύντριαν του έν Σμύρνη Παρθεναγωγείου, τό κλέος τών καθ' ήμās διδασκαλισσών, τήν ουκ ολίγα διαπενησαμένην περι διδασκαλίας, και δη και εις τόν Φιλολογικόν ήμών Σύλλογον σπουδαίαν πέμψασαν πραγματείαν «περι συστάσεως μικτών ανατροφείων διά τά μικρά παιδια από 3—8 έτών,» ευτυχήσας να συνταξιδεύσω μετ' αυτης από Σμύρνης εις Κωνσταντινούπολιν κατ' Ιούλιον του 1872, εύρον έν πολλοίς σύμφωνον τή προτεινομένη μεταρρυθμίσει.

(2) Δίκη φωνήεντων. 5 «Και ύμιν μέν, ώ φωνήεντα δικασταί, τήν μείζω δεδώκασι τιμήν (οί τά γράμματα εξευρόντες), ότι καθ' αυτά δύνασθε φθίγγεσθαι, ήμειψόνους δε τήν εφεξής, ότι προσθήκης εις τό ακουσθηνα δείται' πασών δ' έσχάτην ένόμισαν έχειν μοίραν έννέα τών πάντων, οίς ουδέ φωνή πρόσεσι καθ' αυτά.»

ἀλλ', ὡς εἰκός, ἐπῆλθε καὶ βραδύτης εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ πονήματος. Τὴν βραδύτητα δὲ ταύτην ἐπηύξησαν καὶ αἱ πολυειδεῖς καὶ ἀπελπιστικαί, οὕτως εἰπεῖν, δυσκολίαι, ἃς ἀπηντήσαμεν εἰς τὴν στοιχειοθέτησιν καὶ τύπωσιν τῶν ἐνταῦθα κατεσκευασμένων ξυλογραφημάτων, καὶ τὰς ὁποίας, εἰρήσθω τάληθές, μόνη ἡ ἐγνωσμένη εἰς τὴν τυπογραφικὴν τέχνην δεξιότης καὶ ἰκανότης τοῦ ἐνταῦθα κυρίου Α. Κορομηλᾶ ἠδυνήθη νὰ ὑπερνικήσῃ.

Καθυποβάλλων ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ἀρμοδίων τὸ καινοφανὲς παρ' ἡμῖν καὶ πολύπονον τοῦτο ἔργον, ἐκφράζω δημοσίᾳ τὴν βαθεῖάν μου εὐγνωμοσύνην εἰς πάντας τοὺς εἴτε διὰ λόγου εἴτε διὰ συνδρομῆς συντελέσαντας εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ, καὶ ἰδίᾳ τῷ μέγα ἐνδιαφέρον δείξαντι σεβαστῷ μοι φίλῳ κυρίῳ Α. Γ. Π. ἱατρῷ, ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ἴσως ἠθέλομεν δυνηθεῖ νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὸ δαπανηρὸν τοῦτο ἔργον ὥστε μυρίας αὐτῷ ὀφείλω τὰς χάριτας, δι' ἃς κατέβαλε προσπαθείας ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ἔργου. Τοὺς δὲ γονεῖς καὶ διδασκάλους παρακαλῶ θερμῶς, ἵνα ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὰς κατωτέρω ἐρμηνείας καὶ διασαφήσεις, πρὸς ὄφελος τῶν ἰδίων ἑαυτῶν τέκνων καὶ μαθητῶν. Λογιζόμενος δὲ ἑμαυτὸν εὐτυχῆ, εἰ ἠδυνήθην καὶ κατ' ἐλάχιστον νὰ συντάμω τὸν τῆς μαθητείας χρόνον διὰ τοῦ πονήματος μου τούτου, εὐχομαι μετὰ καὶ ἄλλων, ἵνα βραχύτερος παρέλθῃ χρόνος πρὸς ἔκδοσιν τῶν λοιπῶν τριῶν τευχῶν τῆς σειρᾶς τῶν Ἀναγνωσμάτων.

Ἐγγραφον ἐν Σταυροδρομίῳ τῇ 25 Μαρτίου 1873.

Γ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΕΙΣ πάντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη μείζονος λόγου ἄξια θεωροῦνται αἱ διανοητικαὶ ἀνάγκαι τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πλείονες προσπάθειαι καταβάλλονται πρὸς τελειοποίησιν τῶν συντελούντων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν, παρὰ πρὸς οἰκονομίαν τῶν περὶ τὸ σῶμα ἀναγκῶν· φιλοκαλία δὲ καὶ κομψότης ἐπίσης διαλάμπει εἰς τὰ τῆς διανοίας, καθὼς καὶ εἰς τὰ τοῦ ὕλικου βίου· οὕτω, παραδείγματος χάριν, τὸ αὐτὸ βιβλίον ἀναγνώσεως δύναται νὰ προμηθεύηται ὁ Εὐρωπαῖος καὶ πέντε φράγκων, καὶ εἰκοσι φράγκων ἀναλόγως τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσεως καὶ τῆς ἀξιοπροπέιας αὐτοῦ. Παρ' ἡμῖν ὅμως τοῖς μόλις ἀνερχομένοις τὰς πρώτας βαθμίδας τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, τὰ μὲν ἀφορῶντα τὰς περὶ τὸ σῶμα ἀνάγκας ὁσημέραι καλλωπίζονται, καὶ ἐπὶ τὸ κομψότερον καὶ πολυτελέστερον ῥυθμίζονται, τὰ τῆς διανοητικῆς ὅμως ἀναπτύξεως μέσα, μεθ' ὅλης τῆς ἐγνωσμένης καὶ ὑπὸ τῶν ξένων αὐτῶν ὁμολογουμένης, ὡς ἰδίᾳ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος χαρακτηρίζουσας, φιλοκαλίας ἡμῶν, κεῖνται ἔτι εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα τῆς εὐτελείας καὶ οὐτιδανότητος. Ἰδίᾳ δὲ ἀξιοκατάκριτος εἶναι ἡ περὶ τὴν πρώτην παιδείου ἀμεριμνησία ἡμῶν· τὴν δ' εὐτέλειαν καὶ ἀθλιότητα τῶν πρώτων παιδαγωγικῶν βιβλίων ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ τις. Καὶ ἐνῶ εἰς πάντα τὰ τοῦ ὕλικου βίου μεγίστη πολυτέλεια διακρίνει τὸν πλούσιον τοῦ πένητος, εἰς μόνα τὰ παιδαγωγικὰ βιβλία ἡ αὐτὴ πενιχρότης ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τοῦ βαθυπλούτου τὰ μέγαρα, καὶ τοῦ πτωχοῦ τὴν καλύβην. Καὶ ὑπομονή, ἂν τὰ πρώτα ταῦτα βιβλία τῆς ἀναγνώσεως ἦσαν εὐμέθοδα μὲν καὶ ἐπαγωγὰ, ἀλλ' ἀπλῶς οἰκονομικά· τότε, ἠθέλομεν μᾶλλον ἐπικροτήσῃ τὴν μετριοφροσύνην τῶν πλουσίων παιδῶν, ὅτι ἐν τοῖς γράμμασι τοῦλάχιστον, ἐν τῷ ἔθνηκῳ ἡμῶν τούτῳ κειμηλίῳ, διατηροῦσι τὴν ἀρχαίαν ἰσότητα, ἵνα μὴ καθιστῶνται καὶ ἐν τούτῳ ἐπίζηλοι εἰς τοὺς ἀπόρους παιδας, οὓς τοσοῦτον ἐκπλήττει ἢ ἐν τοῖς ἐνδύμασι καὶ τῇ λοιπῇ διαίτῃ πολυτέλεια αὐ-

τῶν. Ἄλλ' ὅταν τὸ ἀμέθοδον, ματαιόσχολον καὶ ἀκατάλληλον ἐν γένει τῶν παιδαγωγικῶν βιβλίων ᾖναι πλέον πανθομολογούμενον, τότε οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῆ, ὅτι οὐσιώδης ἔλλειψις ὑπάρχει παρ' ἡμῖν ἐν τῇ πρώτῃ παιδεύσει, ἣτις ἐστὶν ἡ βάσις καὶ ἡ κρηπίς πάσης τελειοτέρας παιδείσεως, ἀσύγγνωστος δὲ καθίσταται ἡ περαιτέρω ὀλιγωρία.

Τὴν ἔλλειψιν ταύτην πρό πολλοῦ συνιδόντες πολλοὶ πολλὰ ἔγραψαν, τινὲς δὲ καὶ εἰργάσθησαν ἐπὶ τούτῳ, ὡς ὁ ἐλλόγιμος κ. Γ. Κωνσταντινίδης, ἀλλ' ὀλίγοι ἐνέκυψαν εἰς τὴν μελέτην τοῦ πόθεν πηγάζουσιν αἱ ἐν τῇ συνθέσει τῶν πρώτων παιδαγωγικῶν βιβλίων ποικίλαι δυσχερείαι καὶ πολυειδεῖς ἀνωμαλῖαι. Ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη εὐρίσκόμενος εἰς θέσιν ὑποχρεοῦσάν με νὰ ἐποπτεύω τὰ τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσέως ἐν τῇ Ἐνοριακῇ Σχολῇ τῆς Παναγίας, καὶ ἐκάστοτε βλέπων ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς ἀκαταλόγιστους δυσχερείας, ἃς ἡ ἐπικρατοῦσα διδακτικὴ μέθοδος παρεμβάλλει εἰς τὴν σπουδαστικὴν πορείαν τῶν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα φοιτῶντων, μόλις ἐπταετῶν καὶ ὀκταετῶν παιδῶν, πάντῃ ἀσκόπως καὶ ἀνευ λόγου σκοτιζούσα τὸν τρυφερὸν αὐτῶν νοῦν, ὡς καὶ τὴν μεγίστην φθορὰν τοῦ χρόνου, ἣν ἀναγκαίως συνεπάγονται οἱ εἰς χρῆσιν τῶν παιδῶν εἰσηγμένοι Πίνακες Ἀναγνώσεως, ἐθεώρησα καθήκον μου νὰ διακοινώσω τῷ ἐνταῦθα Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1865 τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐργασιῶν καὶ σκέψεών μου δι' ἰδιαίτερου Ἀναγνώσματος, ἐν ᾧ ἐκτιθέμενος τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῆς προκαταρκτικῆς διδασκαλίας καὶ τὰς ἐλλείψεις τῶν πρώτων παιδαγωγικῶν βιβλίων, ὑπεδείκνυον καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν δύνανται νὰ ἐκλείψωσιν αἱ ματαιοσπουδαίαι αὗται, καρπίμου δὲ καὶ ζώσης διδασκαλίας βάσεις νὰ τεθῶσι καὶ παρ' ἡμῖν. Ἐκτοτε μείζονας ἔλαβον ἀφορμὰς, ἵνα πεισθῶ περὶ τοῦ κατεπείγοντος τῆς ἐπενεχτέας διορθώσεως, καὶ ἐνησχολήθην εἰς σύνταξιν πλήρους σειρᾶς παιδαγωγικῶν ἀναγνωσμάτων εἰς γλῶσσαν καθαρῆουσαν ἀρχαϊσμῶν καὶ εὐληπτον, ἐπὶ ὕλης τερπνῆς καὶ ὠφελίμου συγχρόνως, ἀπὸ τοῦ Ἀλφραβήτου μέχρι τῶν ἐκλεκτοτέρων τεμαχίων τῶν τε Ἑκκλησιαστικῶν Πατέρων καὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἀναγνώσματί μου διαχαρᾶ χθεῖσαν μέθοδον, μέθοδον ἀπλουςάτην καὶ ὄλως πρακτικὴν, δι' ἧς καὶ ὁ ἀφυέστερος παῖς ἐντὸς δύο, τὸ πολὺ, ἐτῶν δύναται οὐ μόνον νὰ ἀναγινώσκῃ ἐλευθέρως, ἀλλὰ καὶ μὲ οὐκ ὀλίγας ἄλλας χρῆσιμους γνώσεις νὰ

ἤναι ἐστοιχειωμένοι. Ἴνα δὲ καταστήσω τὰ ἀναγνώσματα ταῦτα καὶ ἐπαγωγὰ, ἐκόσμησα αὐτὰ καὶ δι' εἰκονογραφιῶν, ὡς οἶόν τε εὐκρινῶς παριστανουσῶν τὰ ἐξιστορούμενα ἀντικείμενα. Ἀλλὰ καὶ ξυλογραφημάτων οὐκ ὀλίγοις ἐχρησάμην πρὸς εὐμεγέθη παράστασιν τῶν γραμμάτων, δι' εὐχερεστέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸν νοῦν τῶν μικρᾶς ἡλικίας παιδῶν.

Τὴν σειρὰν ταύτην τῶν ἀναγνωσμάτων, περιέχουσαν ὑπὸ τὸν τίτλον **ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ** συλλογὴν διηγημάτων, ἱστορικῶν ἀνεκδότων, βιογραφιῶν, παροιμιῶν, αἰνιγμάτων, παραμυθίων, τραγουδιῶν κλπ. ἐπιχειρήσας νὰ ἐκδώσω ἐπὶ χάρτου καλοῦ, εἰς μέγα ὄγδοον, μὲ τύπον καθαρὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ, πρῶτον ἤδη ἐξετίμησα δεόντως τὸ τοῦ Ῥήτορος, δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἀνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων, καὶ ἐβεβαιώθην, ὅτι διὰ μόνης τῆς ἀρωγῆς τῶν φιλοκάλων δύναται νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τοιαύτη πολυτελής ἐκδοσις. Ὅθεν περιορίσας τὸ γε νῦν εἰς 4 Τεύχη τὸ Α'. Τμῆμα τῆς Παιδικῆς Βιβλιοθήκης, ἤτοι εἰς 25 περίπου τυπογραφικὰ φύλλα (α) ἀνὰ 5—6 φύλλα ἕκαστον Τεύχος, τιμὴν δὲ ὀρίσας εὐτελεστάτην ἀναλόγως τῶν δαπανῶν, πέποιθα, ὅτι οἱ φιλόμουσοι καὶ οἱ φιλόκαλοι, καὶ ἰδίᾳ οἱ φιλόστοργοι γονεῖς δὲν θέλουσι φεισθῆ εὐτελοῦς τινοσ ποσοῦ, ἵνα προσφέρωσιν εἰς τὰ φίλτατα αὐτῶν οὐχὶ ἀπλῶς κόσμημα πολυτελείας, ἀλλὰ καὶ τερπνὸν καὶ ὠφέλιμον ἀνάγνωσμα, χρήσιμον πρὸς ψυχαγωγίαν καὶ ἑαυτῶν ἐν ταῖς ὥραις τῆς ἀνάσεως αὐτῶν.

Ἡ συνδρομὴ ἑκάστου Τεύχους ὠρίσθη ἐν τέταρτον τοῦ μεδζιδιέ, πληρωτέα τῶν μὲν δύο πρώτων Τευχῶν ἅμα τῇ ἐγγραφῇ, πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν βαρέων ἐξόδων τῶν ξυλογραφημάτων καὶ εἰκονογραφιῶν, τῶν δὲ δύο τελευταίων ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ γ'. Τεύχους.

Ἴνα δὲ μὴ στερῶνται τῆς ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τούτων ὠφελείας καὶ οἱ ὑπὸ τῆς τύχης ἥκιστα εὐνοηθέντες παῖδες, ἠνοιχθῆ κατάλογος Εὐεργετῶν τῆς νεολαίας. Τοιοῦτοι δὲ ἀναδειχθήσονται ὅσοι τῶν φιλογενῶν, συμπαθείᾳ φερόμενοι εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ὀρφανοὺς παῖδας,

(α) Καίτοι ἐπαυξηθείσης τῆς ὕλης μέχρι 30 τυπογραφικῶν φύλλων ἕνεκα τῆς προσθήκης τοῦ προκαταρκτικοῦ τμήματος, ἡ συνδρομὴ ἀφέθη ἢ αὐτῇ, μεθ' ὅλας ὅσας ὑπέστημεν νέας δαπάνας ὡς ἐκ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου, καὶ τῆς κατασκευῆς ἐτέρων νέων ξυλογραφημάτων.

ἤθελον εὐαρεστηθεῖ νὰ διαθέσωσι πεντήκοντα τοῦλάχιστον ἀντίτυπα τῆς Παιδικῆς Βιβλιοθήκης, ἵνα διανεμῶνται δωρεάν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν εἰς τοὺς ἐν διαφόροις σχολείοις ἀπόρους μαθητάς ἐπὶ ἀποδείξει τῆς κατὰ καιρὸν Ἐφορίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Π. Βιβλιοθήκη τυπωθήσεται καὶ ἐπὶ συνήθους χάρτου ἀντὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀνωθι τιμῆς. Τὰ δὲ σεβ. ὀνόματα τῶν φιλογενῶν τούτων προτεθήσονται ἐν κεφαλίδι τῆς Π. Βιβλιοθήκης ἐς αἰδίον εὐγνωμοσύνην τῆς σπουδαζούσης νεότητος.

Ἐν Σταυροδρομίῳ τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1871

Γ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ.

Ν. ΑΚΑΤΟΣ	σώματα	50
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΨΥΧΑΡΗΣ	»	50
Π. Μ. ΚΑΜΑΡΑΣ	»	50
Γ. Δ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ	»	50
Α. ΒΛΑΣΤΟΣ	»	50
ΣΤΕΦ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ	»	50
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΛΛΙΑΝΟΣ	»	50
Π. Μ.	»	50
ΓΡ. Ι. ΚΟΥΠΠΑΣ	»	50
ΑΔΕΞ. Σ. ΡΑΛΛΗΣ	»	50
Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	»	50
Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ	»	50
Ἀρχιμανδρίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΓΑΘΟΒΟΥΛΟΣ ἐν Σύμῳ		50

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΝ Κ/ΠΟΛΕΙ.

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης		
Κ. Κ. ΑΝΘΙΜΟΣ ὁ 5'.	σώμ.	4
Ὁ Ἐφέσου ΑΓΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ	»	40
Ὁ Νικαίας ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ	»	3
Ὁ Δράμας ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ	»	4
Ὁ Διδυμοτοίχου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	»	2
Ὁ Σάμου ΓΑΒΡΙΗΛ	»	2
Διὰ τὸν Γέροντα ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ ὁ Διδυμοτοίχου Διονύσιος	»	4
Ὁ Βελεγράδων ΑΝΘΙΜΟΣ	»	4
Ὁ Παμφίλου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	»	2
Ζ. ΣΤΕΦΑΝΟΒΙΚ	»	50
ΙΟΥΔΑΝΗΣ Χ. ΓΑΒΡΙΗΛ	»	5
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	»	2
ΙΩ. ΚΑΛΟΓΡΗΑΣ	»	40
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ	»	5
ΣΜΑΡΑΓΔΑ ΒΑΛΤΑΤΖΗ	»	5
ΖΩΗ ΒΑΛΤΑΤΖΗ	»	5
ΑΝΝΑ Π. ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ	»	5
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ	»	5
Ἄνωνομος ΚΥΡΙΑ	»	5
ΖΑΧ. ΛΑΞΑΝΔΡΙΑΔΗΣ	»	5
ΑΛΕΞ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ δικαστὴς ἐν τῷ πολιτ.		
Πρωτοδικεῖο Σταυροδρομίου	»	2
ΙΩΑΚΕΙΜ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.	»	3
Σ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΣ	»	5
ΑΝΤ. ΨΥΧΑΡΗΣ	»	40
Π. Μ. ΚΑΜΑΡΑΣ	»	50
Γ. Δ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ	»	40
ΑΝΤ. ΒΛΑΣΤΟΣ	»	25

Δ. Ν. ΤΑΜΒΑΚΟΣ	σώμ.	40
Θ. ΜΠΟΣΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ	»	40
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΛΛΙΑΝΟΣ	»	50
Π. Μ.	»	25
Ν. ΒΛΕΣΣΑΣ	»	40
Ν. Α. ΦΑΜΠΙΑΤΟΣ	»	2
Θ. Α. ΚΟΣΟΥΔΗΣ	»	40
ΙΩ. ΓΚΙΩΝ	»	40
ΑΡ. Μ. ΣΑΡΑΦΗΣ	»	5
ΕΜΜ. Ν. ΦΑΧΡΗΣ	»	40
Κ. ΙΣΜΥΡΙΔΗΣ	»	5
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ	»	5
Κ. ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ	»	5
Κ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ	»	5
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΖΩΤΟΥ	»	5
ΙΩ. ΔΑΝΑΣΗΣ	»	40
Ν. ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ	»	2
ΕΛΕΝΗ ΑΡΧΙΓΕΝΟΥΣ	»	4
Ι. Β. ΚΡΙΚΟΤΖΟΣ	»	25
Ν. ΚΡΙΚΟΤΖΟΣ	»	25

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Γυμνασιάρχης	σώμ.	40
ΣΑΒΒΑΣ ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥΣ Καθηγητής εν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ	»	2
ΜΙΧΑΗΛ ΗΛΙΑΔΗΣ	»	40

ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΙ.

Ὁ Ναζαρέτ ΝΗΦΩΝ	»	2
Ὁ Ἑλλην ὑποπρόξενος	»	4

Ἑρμηνεῖται καὶ διασαφήσεις.

Εἰ μαθήμασι τρέφεται ἡ ψυχὴ κατὰ Πλάτωνα (Πρωταγ.), ἔπεται ὅτι φυσικώτερον καὶ λογικώτερον εἶναι, ἵνα καθὼς ἡ σωματικὴ τροφή ἀπὸ γάλακτος ἀρχομένη εἰς στερεωτέραν βαθμυδὸν μεταπίπτει κατὰ λόγον τῆς αὐξήσεως τοῦ βρέφους, οὕτω καὶ τῆς ψυχῆς ἡ τροφή, τὰ μαθήματα, ἀπὸ ἀπλουστέρων καὶ εὐληπτοτέρων προβῶσι κατὰ μικρὸν εἰς συνθετώτερα ἀναλόγως τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως τοῦ παιδός. Τοῦτο, νομίζομεν, εἶναι ἀλήθεια ἀναντίρρητος· ὅτι δέ, καθὼς εἰς πᾶσαν σπουδαίαν ἐπιχείρησιν προπαρασκευαστικά τινες ἐργασίαι εὐκολύνουσι τοὺς ἐπιχειροῦντας, οὕτω καὶ τοὺς πρῶτον ἤδη εἰσερχομένους εἰς τὸ γάδιον τῶν γραμμάτων, τρυφεροὺς παῖδας, τὰ μάλιστα ἤθελον ὠφελῆσει βοηθητικά τινα μέσα, οἷονεὶ προλαίοντα τὴν ὁδὸν τῶν σπουδῶν αὐτῶν, καὶ αἶροντα πᾶν τυχὸν πρόσκομμα εἰς τὴν σπουδαστικὴν πορείαν αὐτῶν, καὶ τοῦτο ἀμφιβολίαν δὲν ἐπιδέχεται. Ἐκ τοιούτων ἀρχῶν ὀρμώμενοι, προστάξαμεν τῶν μαθημάτων τῆς Ἀναγνώσεως *Προκαταρκτικὸν* τμήμα, κατὰ σύστημα διδακτικόν, ἕως διάφορον τοῦ ἐπικρατοῦτος.

Καὶ πρῶτον διαιρέσαντες αὐτὸ κατ' ἀριθμούς, ἕκαστος τῶν ὁποίων δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἓν μάθημα, ἐν μὲν τῷ α'. ἠρκέσθημεν εἰς τὰς ἀπλᾶς φωνάς, αἱ ὁποῖαι εἶναι τέσσαρες (α, ε, ι, ο,) εἰς ταύτας προσεθήκαμεν τὴν δίφθογγον η ὑπὸ τὴν σύνθετον αὐτῆς μορφήν, διότι μεταξὺ τῶν δίφθογγων αὕτη μόνη παριστᾷ ἴδιον χαρακτῆρα, ἔχουσα τὴν ἐξαιρετικὴν ιδιότητα τοῦ νὰ μὴ παριστᾶται δι' ἄλλων στοιχείων, καθὼς πᾶσαι αἱ ἄλλαι δίφθογγοι (αι = ε, αυ = αφ ἢ αβ, ει ἢ οι ἢ υι = ι κτλ.) ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ καὶ τρίτῳ ἀριθμῷ προσεθήκαμεν τὴν φωνὴν ο ὑπὸ τὴν μακρὰν αὐτῆς μορφήν (ω). Εἰς τοὺς τρεῖς λοιπὸν τούτους ἀριθμούς φρονοῦμεν ὅτι ὀφείλει ἐπὶ μᾶλλον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ὁ διδάσκαλος, ἢ ἡ φιλόστοργος μήτηρ (α).

(α) Θεωροῦμεν λίαν συντελεστικὸν εἰς τὴν ταχείαν προαγωγὴν τῶν παιδῶν τὸ νὰ μάθωσι τὸ ἀλφάβητον τοῦλάχιστον ὑπὸ τῆς μητρὸς· μόνη ἡ μητρικὴ σοργὴ δύναται νὰ ἔχῃ τὴν δέουσαν ὑπομονήν, καὶ νὰ ἐξέρῃ τὸν τρόπον τοῦ νὰ μάθῃ τὸ τέκνον αὐτῆς τὰ γράμματα παίζον. Εὐτυχεῖς οἱ παῖδες οἱ λαβόντες τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς παιδείσεως παρὰ τῆς μητρὸς.

Καὶ πρῶτον. Πρέπει νὰ ἐκφέρῃ μόνον τὴν φωνὴν τῶν γραμμάτων χωρὶς νὰ εἴπῃ τὸ ὄνομα, ἥτοι νὰ εἴπῃ α, καὶ οὐχὶ ἄλφα, ε, καὶ οὐχὶ ἐψιλόν, ι καὶ οὐχὶ ἰῶτα· εἰς τὸ ο καὶ ω δύναται νὰ εἴπῃ ο μικρόν, καὶ ω μεγάλον, διότι ὁ παῖς ἔννοεῖ τὰς λέξεις μικρόν καὶ μεγάλον, ἄλλως τε καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων τούτων ἐξηγεῖ τὸ μικρόν καὶ μεγάλον, ἐνῶ τῶν ἄλλων γραμμάτων τὰ ὀνόματα (ἄλφα, ἰῶτα) οὐδεμίαν ἔχοντα σημασίαν παραζαλίζουν τὸν παῖδα ἐπὶ ματαίῳ.

Δεύτερον. Τὰ ἐν ἐκάστῳ ἀριθμῷ ὑποσημειούμενα παραδείγματα, καὶ ἰδίᾳ τὰς πρώτας αὐτῶν συλλabas (αἱ ὅποιαί καὶ κεφαλαῖοις ἐγράφθησαν γράμμασιν ἐπὶ τούτῳ) νὰ ἐπαναλάβῃ πολλῶς, ἵνα καταστήσῃ εἰς τὸν παῖδα καταληπτὴν τὴν φωνὴν ἐκάστου γράμματος, καὶ οὕτως εὐκόλυνῃ τὴν μάθησιν αὐτῶν.

Τρίτον. Νὰ γυμνάξῃ τὸν παῖδα συγχρότως εἰς τὸ νὰ γράψῃ τὰ γράμματα αὐτὰ, ἐφ' ᾧ καὶ προστεθῆ (ἀπὸ ἀρ. 22 καὶ ἐξῆς) σχεδιάσμα γυμναστικόν εἰς τὸ γράφειν, μὲ τὰς δεύσας ὀδηγίας κάτωθεν (α). Τὴν ἐξάσκησιν ταύτην θεωροῦμεν ἀναγκαίαν εἰς τὸ νὰ ἐντυπωθῆται εἰς τὸν νοῦν τοῦ παιδὸς τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, τοῦθ' ὅπερ ἐπιταχύνει πολὺ καὶ τὴν ἐκμάθησιν αὐτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων ἐσχεδιάσθη οὐχὶ καλλιγραφικῶς, ἀλλὰ κατὰ τὰ γράμματα τοῦ τύπου, ὡς μέσον βοηθητικόν εἰς τὴν ἀπομνημόνευσιν τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων, οὐχὶ δὲ ὡς γύμνασμα καλλιγραφικόν. Τοιοῦτόν τι ἐφρόνει καὶ ἡ ἀλληλοδιδασκτικὴ μέθοδος συνισῶσα τὸ διάμμειον γραφεῖον, καὶ ἀπαιτοῦσα τὴν ἐξάσκησιν τοῦ παιδὸς καὶ εἰς τὸ γράφειν συγχρότως τῇ σπουδῇ τῆς ἀναγνώσεως.

Μετὰ τὴν ἐκμάθησιν τῶν φωνῶν ἄρχεται ἡ τῶν ἡμιφῶνων. Ἐκαστος κατανοεῖ, ὅτι ἐὰν εἰς τὰς αὐτοτελεῖς φωνὰς (τὰ φωνήεντα) ἀπεφύγομεν τὸ νὰ προφέρωμεν τὰ ὀνόματα τῶν γραμμάτων, καὶ ἠρκέσθημεν μόνον εἰς τὰς φωνὰς αὐτῶν, πολλῷ μᾶλλον δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν χρῆσιν τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ σύμφωνα. Εἰς τοῦτο δὲ ἔχομεν ὁμοφρονούντας πάντας τοὺς λογίους, ὅσους συγγράψαντας περὶ τούτου νῦντυχῆσαμεν ὡς ἀναγνώμεν, ἢ προφορικῶς νὰ συμβουλευθῶμεν. Τὰς ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ὀνομάτων τῶν γραμμάτων ἐν τῷ συλλαβισμῷ παραγομένας δυσχερείας δύναται νὰ κατανοήσῃ μόνον ὁ λαβὼν τὸν κόπον νὰ διδάξῃ εἰς πρωτόπειρον παῖδα τὰ γράμματα. Τοῦτο συνιδόντες καὶ οἱ παρ' ἡμῖν τὴν ἀλληλοδιδ. μέθοδον εἰσαγαγόντες, ἐνόμισαν ὅτι ἐξοικονομοῦσι τὰς δυσχερείας ταύτας διὰ τῆς χρήσεως οὐχὶ ὀλοκλήρου τοῦ ὀνόματος τῶν γραμμάτων, ἀλλὰ τῆς πρώτης μόνον συλλαβῆς (βη, γα, δε κτλ. ἀντὶ τοῦ βῆτα, γάμμα, δέλτα κτλ.).

(α) Αἰτούμεθα συγγνώμην παρὰ τῶν διδασκάλων, ὅτι εἰς τὰς ὀδηγίας ταύτας ἤπαξ ἢ δις ἠναγκάσθημεν νὰ μεταχειρισθῶμεν ξένας λέξεις χάριν σαφηνείας.

Ἄλλὰ διέλαθεν αὐτούς, ὅτι ζητοῦντες ν' ἄρρωσι δυσχέρειάν τινα, ἐτέραν χείρωνα σύγχυσιν εἰσήγον ἐν τῷ συλλαβισμῷ ὄιον, ἐπειδὴ ὑπάρχουσι συλλαβαὶ συμπίπτουσαι μὲ τὴν νέαν ταύτην ὀνομασίαν τῶν γραμμάτων, ὁ πρωτόπαιρος παῖς μανθάνων ἀπαξ τὸ ὄνομα συμφώνου τινός, καὶ μήπω δυνάμενος νὰ διακρίνη, ὅτι ἄλλο φωνή, καὶ ἄλλο ὀνομασία, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἀναγνώσει μεταχειρίζομεθα τὴν φωνὴν καὶ οὐχὶ τὴν ὀνομασίαν, ἐπὶ ὁλοκλήρους μῆνας βασανίζεται συγγέων τὴν ὀνομασίαν μὲ τὴν φωνήν· π. χάριν, κατὰ τὴν νέαν ταύτην ὀνομασίαν τῶν γραμμάτων τὸ γάμμα λέγεται γα, καὶ τὸ λάμβδα λα, ὁ πρωτόπαιρος λοιπὸν σπουδαστὴς γράφων τὴν λέξιν γάλα, νομίζει ὅτι δὲν χρειάζεται εἰμὴ νὰ γράψῃ γ καὶ λ, ὅπως γράφουσιν αἱ ἀσιατικαὶ γλώσσαι αἰ στερούμεναι φωνηέντων· οὕτως, εἰδομεν παῖδα ἐπταετῆ, γράφοντα δ ξ α καὶ ἐνοοῦντα δεξια (δ = δε ξ = ξι — α). Ἐπιμεγαλητέρα ἢ σύγχυσις ἐν τοῖς συμφώνοις, ἐν οἷς ἡ ὀνομασία αὐτῶν δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸ φωνῆεν, μεθ' οὗ συλλαβίζεται ὄιον, ὁ αὐτὸς παῖς τὸ βασιλεῖς ἀνεγίνωσκε βι α σι ι λα η σι, δηλαδή ἕκαστον γράμμα αὐτοῦ προῦφερε καθὼς τὸ ἔμαθε, βι-α-σι-ι-λα-η-σι. Δι' ὅλα ταῦτα ἐκρίναμεν ἐπάναρχος ἐν τῷ Προκαταρκτικῷ τμήματι νὰ λείψῃ ὀλοτελῶς ἡ τε ὀνομασία τῶν γραμμάτων καὶ ὁ συλλαβισμὸς, καὶ νὰ ἀρκεσθῇ ὁ διδάσκων ἢ ἡ διδάσκουσα μόνον εἰς τὰς φωνὰς τῶν γραμμάτων. Καὶ διὰ μὲν τὰς φωνὰς τῶν φωνηέντων οὐδεμίαν δυσχέρεια ὑπάρχει, διότι ταῦτα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἐξάγουσι φωνήν, εἰς δὲ τῶν συμφώνων τὴν ἐκφώνησιν θὰ ὑπῆρχε τῶντι δυσχερέα τις, ἂν δὲν προηγεῖτο ἡ μάθησις τῶν φωνηέντων· ἤδη ὅμως, ἀφοῦ δηλονότι ὁ παῖς ἔμαθε νὰ διακρίνῃ ἀπταιστώως τὰς καθαρὰς φωνὰς, καὶ νὰ δείξῃ τὸ γράμμα τὸ παριστῶν ἐκάστην φωνήν, δὲν ὑπολείπεται εἰς τὸν διδάσκοντα, παρὰ νὰ ἐκφέρῃ πρῶτον τὴν φωνήν τοῦ προτασσομένου φωνηέντος, ἔπειτα τὴν αὐτὴν ταύτην φωνήν νὰ ἐκφέρῃ ἠνωμένην καὶ μετὰ τινος συμφώνου διὰ μιᾶς καὶ ἄνευ συλλαβισμοῦ· οὕτως ἐν ἀριθμῷ 4, ὁ παῖς ἀφοῦ ἤξεύρει ἤδη τὴν φωνήν α, τὴν αὐτὴν ταύτην φωνήν θὰ ἐκφέρει καὶ μετὰ τοῦ συμφώνου μ. διὰ μιᾶς μα, εἶτα μετὰ τοῦ ν, να, ὥστε θέλει ἐντυποῦται εἰς τὸν νοῦν τοῦ παιδὸς οὐχὶ μι (τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου) ἢ νι, ἀλλ' ἡ φωνὴ τοῦ α ὁμοῦ μὲ τὴν φωνήν τοῦ καθ' ἑαυτοῦ ἀφώνου μ ἢ ν (μα — να).

Ἐξούτως καὶ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 5—6 θὰ προφέρει ὁ διδάσκων πρῶτον καθαρῶς τὰς προτασσομένας φωνὰς, ἔπειτα θὰ τὰς ἐνώσει μὲ τὰς τῶν συμφώνων φωνὰς, ἄνευ συλλαβισμοῦ πάντοτε, καὶ διὰ μιᾶς θὰ προφέρει αὐτὰς ὁμοῦ καὶ ἐντόνως πως (με-λι)· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐνωσις αὕτη τῶν καθαρῶν φωνῶν (φωνηέντων) μὲ τὰ ἡμίφωνα ἀποτελεῖ καὶ λέξεις εὐλήπτους, δὲν θὰ δυσκολεύεται πολὺ ὁ παῖς νὰ προφέρῃ αὐτάς, διότι θὰ βοηθεῖται κάπως καὶ ἀπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς λέξεως· μείζονα δὲ τριβὴν θέλει λάβει διὰ τῶν κάτωθεν ἐκάστου ἀριθμοῦ σημειουμένων

B.

παραδειγμάτων (α). Ούτω προβαίνει η διδασκαλία μετ' άσκήσεως πάντοτε εις τὸ γράφειν ἕκαστον τοιχείον μέχρι τοῦ 14ου ἀριθμοῦ, ἤτοι προτάσσονται πάντοτε τὰ φωνήεντα, καὶ ἐνοῦνται μετὰ ἡμιφώνων πρῶτον, καὶ ὕστερον μετὰ ἀφώνων.

Εὐτυχῆς ἤθελεν εἶσθαι ὁ παῖς, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν φωνηέντων περιορίζετο μέχρι τῶν πέντε τούτων, καὶ ἔλειπον τὰ η καὶ υ. Ἄλλ' ἀφοῦ οὕτως ἔδοξε τοῖς τὰ γράμματα ἐπινοήσασιν, ἀδύνατον δὲ ν' ἀποφύγωμεν τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ἀνάγκη τοῦλάχιστον νὰ ἐπινοηθῆ τρόπος τις ἀπλοῦστερος καὶ βοηθητικὸς πρὸς ἐκμάθησιν αὐτῶν. Ἐπειδὴ ὁ παῖς ἔμαθεν ἤδη, ὅτι τῆς φωνῆς ο δύο σχήματα ὑπάρχουσι μικρὸν καὶ μέγαλον, ἐνομίσαμεν ὅτι δυνάμεθα καὶ ταῦτα νὰ διακρίνωμεν διὰ τινος ἐπιθέτου· ἐπειδὴ δὲ τὸ υ λέγεται υ ψιλὸν (υ λεπτόν), ὁ δὲ παῖς ἐννοεῖ τί σημαίνει λεπτόν, ἢ ψιλόν, ἐνομίσαμεν ὅτι καὶ τὸ η δυνάμεθα νὰ ἐνομάσωμεν η χονδρόν, καθόσον πραγματικῶς ἡ φωνὴ τοῦ η εἶναι παχυτέρα τῆς φωνῆς υ (τοῦθ' ἔπερ κάλλιστα διακρίνεται εἰς τὴν τουρκικὴν). Μ' ὅλον τοῦτο ἐθέσαμεν ἱκανὰ παραδείγματα πρὸς δήλωσιν, ὅτι ἡ φωνὴ τῶν τριῶν γραμμάτων η, ι, υ, εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτή.

Ἀπὸ τοῦ 17 ἀρ. ἄρχεται τὸ ἀλφάβητον, πλήρες, ἀλλὰ κατὰ βαθμολογικὴν τάξιν, πρῶτον δηλονότι τὰ φωνήεντα, εἶτα τὰ ἡμίφωνα καὶ τὰ ἄφωνα μετὰ τὴν ἐν τοῖς δημοτικῶς σχολείοις ἐπικρατοῦσαν ἐνομασίαν αὐτῶν· καὶ οὕτω περατοῦται τὸ Προκαταρκτικὸν τμήμα, ὡς ἐπισφράγισμα δ' ἔρχονται τὰ γραφικὰ σχεδιάσματα.

Ἐν πᾶσι τούτοις ἰδίᾳ συνιστῶμεν εἰς τὸν διδάσκοντα ἢ τὴν διδάσκουσαν δύο τινά· α) νὰ μὴ σπεῦδῃ, μὴ θελήσῃ δηλονότι νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλον ἀριθμὸν, πρὶν ἢ μάθῃ ὁ παῖς ἀπταιστώως καὶ ἐλευθέρως τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ συνεχῶς τοὺς προηγηθέντας ἀριθμοὺς κατὰ τμήματα (β). Ἐν

(α) Ἄλλὰ καὶ ὁ διδάσκαλος θὰ τὸν εὐκολύνει διὰ γραφικῶν ἀσκήσεων, δεικνύων αὐτῷ λέξιν τινά, οἷον τὴν λέξιν νερό, καὶ λέγων, γράψε αὐτὸ τὸ γράμμα (ν), γράψε καὶ τὴν φωνὴν ε, πρόφερέ τα μαζί, (νε), γράψε τώρα τοῦτο τὸ γράμμα (ρ), γράψε ἐμπρὸς καὶ τὴν φωνὴν ο, ἔνωσέ τα, (ρο), διάβασε τώρα ὅλα μαζί, (νερό) ὥστε ὄνομα δὲν θὰ μεταχειρισθῆ οὔτε συμφώνου οὔτε φωνήεντος, ἀλλὰ τὰ μὲν φωνήεντα θέλει διακρίνει ἀπλῶς μετὰ τὴν λέξιν φωνή, διὰ δὲ τὰ σύμφωνα θέλει μεταχειρισθῆ τὸ κοινὸν ὄνομα γράμμα, ἕως νὰ μάθῃ ὁ παῖς τὰς φωνὰς ὅλων τῶν γραμμάτων. Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν κυρίως αἱ φωναὶ τῶν γραμμάτων χρειάζονται, καὶ αὐτῶν ἡ μάθησις πρέπει νὰ προηγηθῆ, τὰ δὲ ὀνόματά των θέλει μάθει ὁ παῖς ἀκολούθως, ἀφοῦ δηλ. μάθῃ τὰ σχήματα καὶ τὰς φωνὰς αὐτῶν.

(β) Οὕτως οἱ ἀριθμοὶ 1—3 δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποτελούντες ἐν τμήμα, διότι μόνον φωνὰς περιλαμβάνουσιν· οἱ ἀριθμοὶ 4—8 ἀποτελοῦσι β' τμήμα, διότι περιέχουσι τὰς αὐτὰς φωνὰς πρῶτον μόνας, εἶτα δὲ μετὰ τινος ἡμιφώνου· οἱ ἀ-

τέλει δὲ νὰ ἐπαναλάβῃ ὅλον τὸ Προκαταρκτικὸν τμήμα ἀναμιξ καὶ ἐκ διαλειμάτων, δις καὶ τρίς, ἂν ἦναι ἀνάγκη, ἕως νὰ μάθῃ ὁ παῖς νὰ ἐκφέρῃ ἀπταιστος τὰς φωνὰς ὄλων τῶν γραμμάτων, καὶ συνειθίσῃ νὰ γράφῃ οἰονδήποτε γράμμα.

β) Ποτὲ γὰρ μὴ διδάξῃ τὸν παῖδα, ἕως γὰρ τὸν κουράσῃ 10—15 λεπτῶν διδασκαλία δις τῆς ἡμέρας ἀρκεῖ, ἵνα μάθῃ ὁ παῖς ἐντὸς μηνὸς τὰ ἐν τῷ Προκαταρκτικῷ τμήματι κατὰ τὸν ὑποδεικνύμενον τρόπον· ἀλλὰ καὶ ἡ βραχύωρος αὕτη διδασκαλία δὲν πρέπει νὰ γίνῃ μετ' αὐστηρᾶς σοβαρότητος, ἀλλὰ μετὰ ποικίλων ὀμιλιῶν (α), μετ' ἐρωτήσεων ἐπὶ διαφόρων γραμμάτων, μετὰ προτάσεων, ἵνα εἴπῃ ἕν πρᾶγμα, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀρχίζει ἀπὸ α λόγου χάριν· ἐν ἄλλαις λέξεσι νὰ γίνῃ ὡς παιδιὰ μάλλον, ἢ ὡς σπουδῆ· «Μὴ βία τοὺς παῖδας ἐν τοῖς μαθήμασιν, ἀλλὰ παίζοντας τρέφε», εἶπέ που καὶ ὁ δακτύλιος Πλάτων. Οὕτω πως καὶ ὁ χρόνος τῆς σπουδῆς συντέμνεται ἐπαισθητῶς, καὶ ἡ διδασκαλία κάρπιμος καθίσταται, καὶ εἰς τὸν πρωτόπειρον παῖδα κλίσις καὶ ἔρωσ πρὸς τὰ γράμματα ἐμπνέεται, καὶ ἡ φιλομάθεια αὐτοῦ διεγείρεται, πολλὰ καὶ καλὰ ὑπισχυομένη εἰς τὴν πρόοδον αὐτοῦ. Τοιοῦτοι οἱ λόγοι οἱ ὠθήσαντες ἡμᾶς εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Προκαταρκτικοῦ τμήματος.

Περὶ δὲ τοῦ β'. τμήματος, ὅθεν ἀρχεται ἡ σειρά τῶν μαθημάτων Ἀναγνώσεως, ἀρκούμεθα νὰ εἴπωμεν τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

Ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 1—2 δύναται ὁ διδάσκων, ἂν ἐγκρίνη, ν' ἀναγνώσῃ τὸ Ἄλφάβητον κατὰ τὴν ἐν τοῖς δημοτικῶν σχολείοις ἐπικρατοῦσαν ὀνομασίαν αὐτοῦ. διότι ἤδη ἔμαθεν ὁ παῖς τὰς φωνὰς τῶν στοιχείων, καὶ ἐξέλιπεν ὁ φόβος μὴ συγχύσῃ τὰς φωνὰς τῶν γραμμάτων μετὰ τὰς ὀνομασίας αὐτῶν.

Ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀριθμοῖς 3—11 θέλει ἴδει λέξεις ἰκανάς, γνωστάς εἰς τὸν παῖδα, πάσας δυσλλάθους καὶ συγκριμένας ἐξ ἑνὸς συμφώνου καὶ ἑνὸς φωνήεντος, ἢ τῆς διφθόγγου υ. Ταύτας ὁ παῖς ἄνευ οὐδεμιᾶς δυσκολίας θέλει ἀναγνώσει καὶ γράφει, ἐὰν ἐτέθησαν καλῶς αἱ ἐν τῷ Προκαταρκτικῷ τμήματι βάσεις

ριθμοὶ 9—12 γ'. τμήμα ἀποτελοῦσι, περιέχοντες τὰς αὐτὰς φωνὰς μετὰ τινος ἀφώνου· δ'. τμήμα ἀποτελοῦσιν οἱ ἀριθμοὶ 13—16, ἀφιερωμένοι ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς φωνὰς η καὶ υ εἴτε μόνας, εἴτε μετὰ συμφώνου· ε'. καὶ τελευταῖον τμήμα ἀποτελοῦσιν οἱ ἀριθμοὶ 17—21 περιέχοντες τὸ ἀλφάβητον πλῆρες, τὰς μὲν φωνὰς ἄνευ ὀνομάτων, τὰ δὲ σύμφωνα μετὰ τὴν νεωτέραν ὀνομασίαν των.

(α) Οἶον, ὅτι πολὺ χρήσιμα εἶναι τὰ γράμματα, θὰ ἠξέυρει νὰ διαβάξῃ πολλὰς ἱστορίας, παραμύθια κλπ. θὰ γράφει γράμματα εἰς τοὺς γονεῖς του, ὅτι ἄνθρωπος ἀγράμματος ζύλον ἀπελέκητον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ὅποια θὰ εὔρει πολλὰ ὁ διδάσκων, καὶ ἰδίως ἡ μήτηρ, σχετικὰ καὶ ἐνδιαφέροντα πρὸς τὸν παῖδα.

τῶν σπουδῶν αὐτοῦ. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν 12—16 ἔπονται λέξεις τρισύλλαβοι, ὧν ἡ μία καθαρῶς φωνῆεν, ἢ ἐν ἀρχῇ, ἢ ἐν μέσῳ, ἢ ἐν τέλει τῆς λέξεως, αἱ δ' ἄλλαι δύο εἰσι συλλαβαὶ ἐκ συμφώνου καὶ φωνήεντος, ἢ τῆς α.

Ἐκ τῶν 16 ἀριθμῶν ἄρχονται τὰ *Παραδείγματα διὰ γράψιμον*. Ἐκ πείρας δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω, ὅτι λίαν συντελεστικὰς εὑρον τὰς γραφικὰς ἀσκήσεις εἰς τὴν ταχεῖαν ἐκμάθησιν τῆς ἀναγνώσεως. Διὰ τῶν ἀσκήσεων τούτων ὁ παῖς ἐξέρχεται πῶς τῆς παθητικῆς καὶ ἀδρανοῦς θέσεως, εἰς ἣν ἔχει αὐτὸν καταδικασμένον ἢ ἐνεστώσα διδακτικὴ μέθοδος, ἀρχίζει νὰ σκέπτηται ἐπὶ τῶν λεγομένων, καὶ κάπως νὰ ἐκβιάζῃ ἑαυτὸν ἵνα ἀντιληφθῇ αὐτῶν φιλοτιμούμενος δὲ νὰ μὴ κάμῃ ἐλλείψεις, ἀναγκάζεται νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του εἰς τὰ γραφόμενα ἢ δὲ συγκέντρωσις αὐτῆ τοῦ νοῦς, ἢ τόσῳ δυσχερὲς εἰς τρυφερὰς ἡλικίας παιδας, ἀποσπωμένους τοῦ πρὸ αὐτῶν ἔργου καὶ δι' ἐλαχίστου ἐξωτερικοῦ αἰτίου, θαυμασίως ἐπιδρᾷ εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς πρὸς ἄλληλα συνάψεως τῶν διαφόρων μερῶν τῆς λέξεως ἢ δ' ἐκ τῆς καταλήψεως ταύτης ἡδονή, ἣν αἰσθάνεται ἐκάστοτε νέον τι μανθάνων, κεντούσα τὴν φιλομάθειαν αὐτοῦ ἀγλαοῦς ἀποφέρει τοὺς καρπούς. Ἄλλ' ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν παραδειγμάτων χρειάζεται προτιοχὴ ὀφείλει ὁ διδάσκων νὰ προτείνῃ αὐτῷ πάντοτε τὰ ἀπλούστερα καὶ εὐχερῆστερα διὰ τὴν γράψιν, τὰ δὲ συνθετώτερα νὰ γράψῃ ὁ ἴδιος μὲ γράμματα τοῦ τύπου κατ' ἀρχὰς καὶ εὐκρινῶς, καὶ ἐκάστην συλλαβὴν χωριστά, περιμένων ἕως ν' ἀναγνῶ ὁ παῖς τὴν γραφομένην συλλαβὴν, καὶ εἶτα γράφῃ τὴν ἐπομένην. Ἡ ἐξάσκησις αὕτη ἐξακολουθεῖ μέχρι τοῦ 30 ἀριθμοῦ, κατὰ τὰ ἐν ἐκάστῳ ἀριθμῷ ὑποσημειούμενα παραδείγματα, ἐν οἷς ἐκ προθέσεως ἀπερύγομεν πᾶσαν χρῆσιν διφθόγγων καὶ διπλῶν, τριπλῶν συμφώνων, ὧν ἡ σειρά θέλει ἔλθῃ εἰς τὸ β'. Τεῦχος.

Ἐκ τῶν 47 ἀριθμῶν μέχρι τοῦ 24 ἐτέθησαν λέξεις δισύλλαβοι σχεδὸν πᾶσαι, ἀλλ' ἔχουσαι μίαν αὐτῶν συλλαβὴν μὲ συμφωνον εἰς τὸ τέλος (θε-ός), ἢ καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ τέλος (πα-τήρ).

Ἐκ τῶν 24—30 ἔπονται λέξεις δισύλλαβοι αὔθις, καὶ τινες τρισύλλαβοι, εὐλήπτοι, τινὲς δὲ καὶ ἔχουσαι σύμφωνα διπλασιαζόμενον ἐν τῷ μέσῳ (ἴπ-πος).

Ὡς ἐπισφάγισμα δὲ ἐπέρχεται ἀπὸ τοῦ 31—36 ἡ ὀνομασία τῶν γραμμάτων δλόγραφος, πλὴν τοῦ λάμβδα, τοῦ ὁποίου εἰς τὴν ἀ. μόνον ἠρέκστημεν συλλαβὴν διὰ τὸ δυσπρόφερτον καὶ ἀσυμβίβαστον αὐτῷ μὲ τὴν πορείαν, ἣν διεχαράξαμεν ἐν τῇ βαθμολογικῇ κατατάξει τῶν ποικίλων συνδυασμῶν τῶν γραμμάτων.

Τοιοῦτον μὲν τὸ Α'. Τεῦχος, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐν οἰκείῳ τόπῳ ἐροῦμεν ἐν τῷ δεύοντι.

130

80

α ε ι

ο ο

Παραδείγματα. 'Α-λάτι, 'Α-πίδι, 'Α-γόρι. — 'Ε-γώ, 'Ε-σύ, 'Ε-
κεινος. — 'Ι-δού, 'Ι-ατρός. — 'Ο-δόντι, 'Ο-λίγο, 'Ο-πίσω. — Ού-ρά,
Ού-ρανός.

Ο Ω Ω

Ε Ι α

Παραδείγματα. Ό-ρος, Ό-νομα. — Ό-ρα, Ό-ρολόγι. — Ού-ρα-
νία. — Έ-δω, Έ-κεϊ. — Ί-ατρικόν, Ί-δικόν μου. — Ά-σῆμι, Ά-δελφός.

Σημ. Ένταῦθα ἄς παρατήρη ὁ διδάσκων, ὅτι τὸ ω εἶναι δύο ο κολλητὰ τὸ ἐν
μὲ τὸ ἄλλο, καὶ δι' αὐτὸ λέγεται ω μέγανον, ἐνῶ τὸ ο λέγεται ο μικρόν.— μὲ
τοῦτο δὲ δὲν συγχύζεται ὁ παῖς, διότι τὸ ὄνομα τῶν δύο τούτων γραμμάτων εἶναι
λέξεις τὰς ὁποίας ἐννοεῖ ὁ παῖς, καὶ ὄχι ἀσήμαντόν τι, ὡς τὸ ἄλφα, καὶ ἰῶτα.

Ο Ω 8

3 1 0

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

8

0

α

ω

ι

3

— 100 —

α ο ο

ε ι ω

Παραδείγματα. 'Α-λεπού, 'Α-δελφή. — 'Ο-πωρικά. — Οὔ-ρος. —
'Ε-λένη, 'Ε-να. — 'Ι-ερεύς. — 'Ω-φέλιμος.

α

μ α

ν α

Παραδείγματα. ΜΑ-τι, ΜΑ-γουλο, ΜΑ-ρία. — ΝΑνι, γου(ΝΑ).

α

β

γ

δ

ε

ΕΡΓΑ ΜΙΚΤΗ ΣΥΓΓΡΑΜΜΗΣ

ε ι ο

μ ε λ ι

ν ε ρ ο ο

Παραδείγματα. ΜΕ-λάνη, ΜΕ-γάλο, ΜΕ-τάξι.—ΝΕ-ος, ΝΕ-κρός.
— ΡΟ-δι, ΡΟ-δον.

α ω ι

ψα ρι

ψω μι

Παραδείγματα. ΨΑ-λίδι, ΨΑ-θα, ΨΑ-ράς. — ΨΩ-ρα.

Α
Β
Γ

Δ
Ε
Ζ
Η
Θ

Ι
Κ
Λ
Μ
Ν
Ξ
Ο
Π
Ρ
Σ
Τ
Υ
Φ
Χ
Ψ
Ω

130

300

100

100

α ει ι

ζ α ξ ε

σ ε σ ι

Παραδείγματα. ΖΑ-χαρι, ΖΑ-λη. — ΞΕ-νος, ΞΕ-ρός. — ΣΕ-λήνη, ΣΕ-λινον. — ΣΙ-τάρι, ΣΙ-δερο, ΣΙ-γά, Σι-ωπή.

ο

ϝ

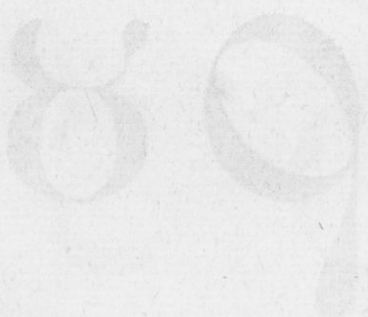
μο

νο

ρϝ

ϝ

Παραδείγματα. ΜΟ-δα, ΜΟ-λύβι, ΜΟ-νέδα.—ΝΟ-να, ΝΟ-μισμα.
— ΡΟΥ-χα, ΡΟΥ-χικά.

π α

β α

φ α

Παραδείγματα. ΠΑ-τέρας, ΠΑ-πούς. — ΒΑ-σίλης, ΒΑ-ρέλι. —
ΦΑ-κῆ, ΦΑ-νάρι.

(ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.)

2

κ α

γ α

χ α

Παραδείγματα. ΚΑ-ρύδι, ΚΑ-φάσι—ΓΑ-τοῦδι, ΓΑ-μος.—ΧΑ-ρά

ω γ

δ δ δ

ε ε ε

ζ ζ ζ

γ ω

δα δι

θε θο

Παραδείγματα. ΓΩ-νία. — ΔΑ-δί, ΔΑ-μάσκηνα. — ΔΙ-καιον. —
ΘΕ ός, ΘΕ-ατρον. — ΘΟ-λό.

πε δε

φε κε

γε χε

Παραδείγματα. ΠΕ-ταλοῦδα, ΠΕ-τεινός. — ΒΕ-λόνη. — ΦΕ-σι.
— ΚΕ-ρί. — ΓΕ-νεα. — ΧΕ-ρι.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

η υ

μη συ

Παραδείγματα. Η-λιος. — Υ-δωρ (νερό). — ΜΗ-λον. — ΣΥ-κα.

Σημ. Ἐνταῦθα θὰ παρατηρεῖ ὁ διδάσκων, ὅτι τὸ η εἶναι ἡ χονδρὸν, τὸ δὲ ἄλλο εἶναι υ ψιλὸν (λεπτόν).

Ζη Ζυ

Θη Θυ

Παραδείγμ. ΖΗ-τιάνος.—ΖΥ-γαριά.—ΘΗ-ρίον.—ΘΥ-ρα—(πόρτα).

ξ η ξ υ

χη η χυ

Παραδείγματα. ΞΗ-ρόν. — ΞΥ-λον. — ΧΗ-να. — ΧΥ-νω.

τυ ρι
μυ τη
νη σι

Παραδείγματα. ΤΥ-ρί, ΤΥ-ΡΙ-ΝΗ, ΤΥ-χη. — ΡΥ-ζι. — ΜΥ-τη.
— ΤΗ-γάρι. — ΝΗ-σί.

Σημ. Με τὰ παραδείγματα ταῦτα ὁ διδάσκων νὰ δώσῃ εἰς τὸ παιδί νὰ ἐννοήσῃ,
ὅτι ἡ φωνὴ τῶν τριῶν γραμμάτων η, ι, υ, εἶναι ἡ αὐτὴ.

α ε η

ι ο υ

ω

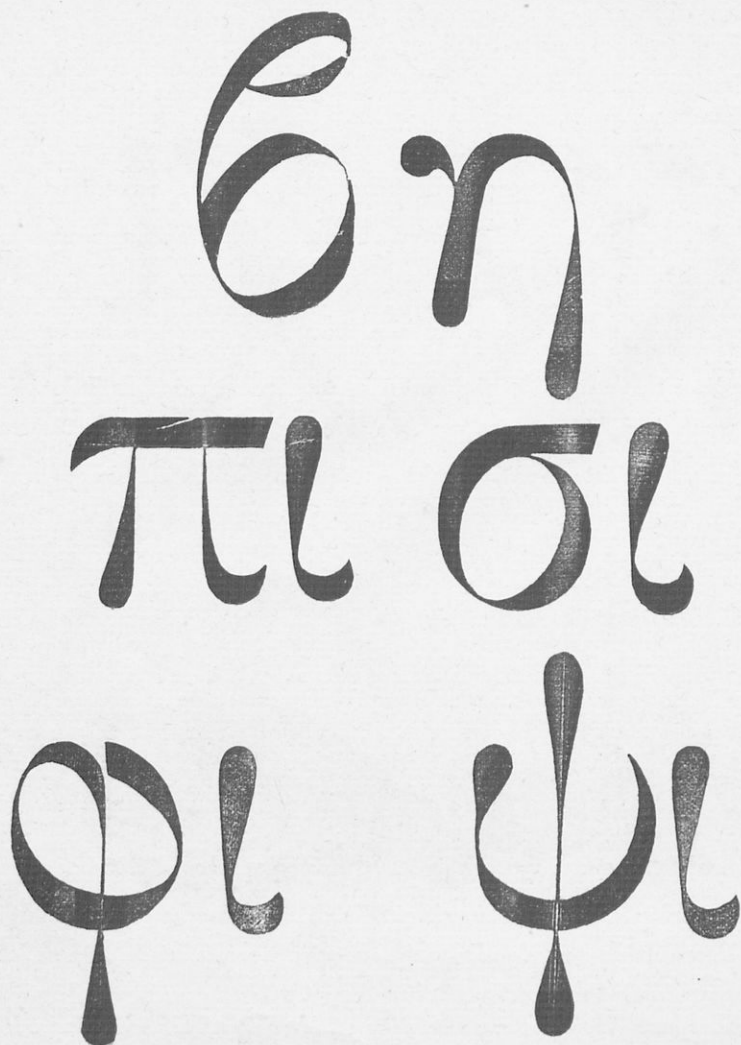
λαμι

νι ρω

Παραδείγματα. ΛΑ-ζαρος. — ΜΙ-χαήλ. — ΝΙ-χόλας. — ΡΩ-ξάνη.

αριθμ. 12
αριθμ. 13
αριθμ. 14
αριθμ. 15

αριθμ. 12 — αριθμ. 13 — αριθμ. 14 — αριθμ. 15

Παραδείγματα. ΒΗ-χας. — ΠΙ-νάκι (πι-άτο). — ΣΙ-δηρος. — ΦΙ-λος. — ΨΙ-χα.

γα χι

κα ξυ

Παραδείγματα. ΓΑ-λα. — ΧΙ-λιτα. — ΚΑ-λάθι. — ΞΥ-ράφι.

30 105

100 100

τα δε

θηζη

Παραδείγματα. ΤΑ-φος.—ΔΕ-κα.—ΘΗ-κη (κουτί).—ΖΗ-τουλας.

Όδηγίαι διὰ τὸ γράψιμον. Γράψε ἕνα κουλοῦρι (ἕνα σιμίτι), τράβα ἐμπρὸς μίαν ἴσην γραμμὴν, ἔνωσέ τα καὶ ἔχεις τὸ α.

Γράψε μισὸ κουλοῦρι ε, γράψε ἀπὸ κάτω ἄλλο μισὸ κουλοῦρι, καὶ ἔχεις τὸ ε.

Γράψε μίαν ἴσην γραμμὴν, καὶ ἔχεις τὸ ι.

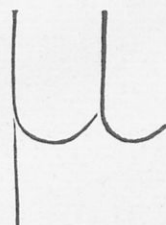
Γράψε ἕνα κουλοῦρι ἀνοικτὸν εἰς τὰ ἐπάνω (υ) καὶ ἔχεις τὸ υ ψιλὸν (υ λεπτόν).

Γράψε ἕνα κουλοῦρι μὲ δύο κέρατα, καὶ ἔχεις τὸ υ.

Γράψε ἕνα κουλοῦρι μόνον, καὶ ἔχεις τὸ ο μικρόν.

Γράψε δύο κουλούρια κολλητὰ ὀλίγο κομμένα ἀπὸ ἴπάνω, καὶ ἔχεις τὸ ω μέγαν.

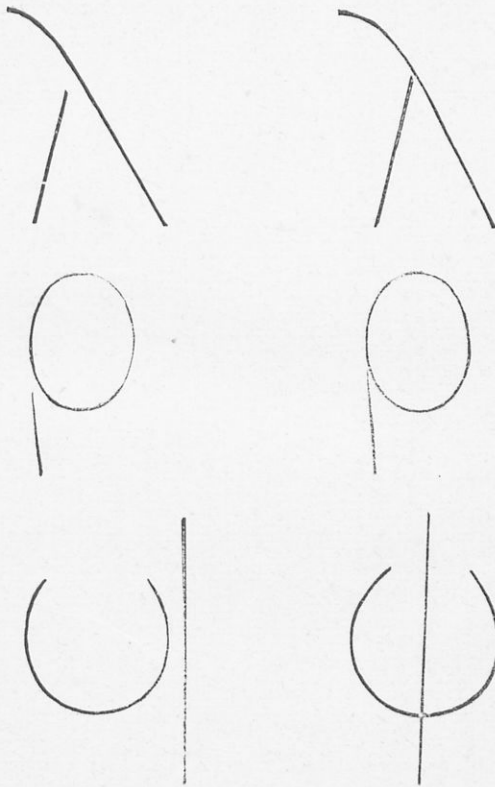

Ὅδηγίαι διὰ τὸ γράψιμον. Γράψε δύο ἴσας γραμμὰς ὀλίγον κυρτὰς ἀπὸ ἄνω, ἔνωσέ τας καὶ ἔχεις τὸ η̄ χονδρόν.

Γράψε δύο ἴσας γραμμὰς κυρτὰς ὀλίγον ἀπὸ κάτω, ἔνωσέ τας, καὶ τράβηξε μίαν οὐρὰν κάτω ἀπὸ τὴν πρώτην γραμμὴν, καὶ ἔχεις τὸ μ.

Γράψε μίαν γραμμὴν ὀλίγον κυρτὴν εἰς τὰ ἀριστερὰ τράβα εἰς τὰ δεξιὰ ἄλλην γραμμὴν κάπως κυρτὴν, καὶ ἔχεις τὸ ν.

Ὅδηγίαι διὰ τὸ γράψιμον. Γράψε μίαν πλαγίαν γραμμὴν εἰς τὰ δεξιὰ, τράβα ἀπὸ τὸ μέσον αὐτῆς ἄλλην πλαγίαν γραμμὴν εἰς τὰ ἀριστερά, καὶ ἔχεις τὸ ρ.

Γράψε ἓνα κουλοῦρι καὶ τράβα μίαν οὐράν ἀπὸ τὰ ἀριστερά καὶ ἔχεις τὸ ρ.

Γράψε ἓνα υ ψιλόν, τράβα εἰς τὸ μέσον μίαν ἴσην γραμμὴν καὶ ἔχεις τὸ ψ.

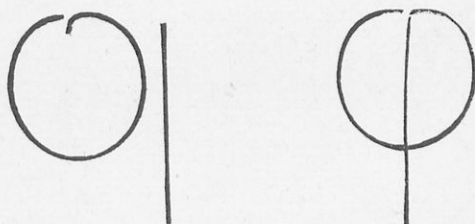
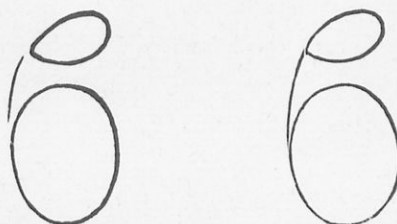
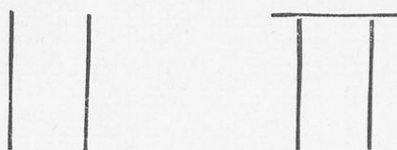
Ὅδηγίαι διὰ τὸ γράψιμον. Γράψε ἓνα κουλοῦρι, καὶ τράβα ἀπὸ ἄνω πλαγίως μίαν ἴσην γραμμὴν πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ ἔχεις τὸ σ.

Γράψε μισὸ κουλοῦρι μακροῦλό μεγάλο, τράβα μίαν οὐρὰν ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ ἀριστερά, καὶ ἄλλην ἀπὸ ἄνω πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ ἔχεις τὸ ζ.

Γράψε μισὸ κουλοῦρι νὰ βλέπη πρὸς τὰ δεξιὰ, γράψε ἀπὸ κάτω ἐν ἄλλο μισὸ κουλοῦρι μεγαλύτερον, τράβα μίαν οὐρὰν ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ ἀριστερά, καὶ ἄλλην ἀπὸ ἄνω πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ ἔχεις τὸ ξ.

(ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.)

4

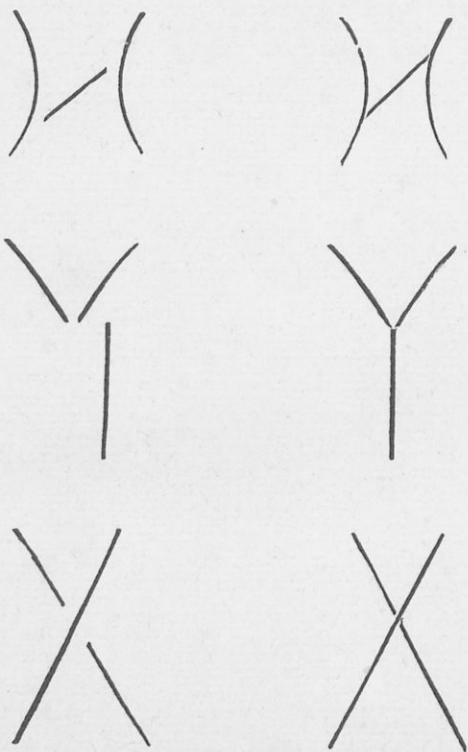
Ὅδηγίαι διὰ τὸ γράψιμον. Τράβα δύο ἴσας γραμμὰς ἀπὸ ἄνω εἰς τὰ κάτω, ἔνωσέ τας ἀπὸ ἄνω πλαγίως μὲ μίαν ἴσην γραμμήν, καὶ ἔχεις τὸ π.

Γράψε ἓνα κουλοῦρι μεγάλο, καὶ ἀπὸ ἄνω ἓνα κουλουράκι, καὶ ἔνωσέ τα ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ μὲ μίαν κυρτὴν γραμμήν, καὶ ἔχεις τὸ β.

Γράψε ἓνα κουλοῦρι, καὶ τράβα εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ ἀπὸ ἄνω ἕως κάτω μίαν ἴσην γραμμήν, καὶ ἔχεις τὸ φ.

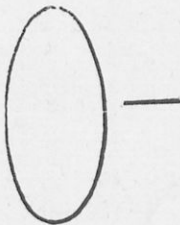
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΕΡΩΤΗΣΗ 1. Η έννοια της...
ΑΠΑΝΤΗΣΗ 1. Η έννοια της...
ΕΡΩΤΗΣΗ 2. Η έννοια της...
ΑΠΑΝΤΗΣΗ 2. Η έννοια της...

Ὅδηγίαι διὰ τὸ γράψιμον. Γράψε μίαν κυρτὴν γραμμὴν πρὸς τὰ δεξιὰ, ἄλλην ὅμοιαν πρὸς τ' ἀριστερά, καὶ ἔνωσέ τας μὲ μίαν πλαγίαν γραμμὴν, καὶ ἔχεις τὸ χ.

Γράψε δύο κέρατα ἠνωμένα εἰς τὰ κάτω, καὶ τράβα ἀπὸ τὴν κώχην μίαν ἴσην γραμμὴν, καὶ ἔχεις τὸ ψ.

Γράψε μίαν πλαγίαν γραμμὴν, τράβα ἄλλην πλαγίαν γραμμὴν, ὥστε νὰ διασχίσῃ εἰς τὸ μέσον τὴν πρώτην γραμμὴν, καὶ ἔχεις τὸ χ.

Ὅδηγίαι διὰ τὸ γράψιμον. Τράβα πρὸς τὰ κάτω μίαν ἴσην γραμμὴν κυρτὴν ὀλίγον εἰς τὰ κάτω, καὶ σύρε ἀπὸ 'πάνω πλαγίως μίαν ἴσην γραμμὴν, καὶ ἔχεις τὸ τ.

Γράψε ἓνα κουλοῦρι, κάμε ἀπὸ 'πάνω ἓνα γάντζο (τζεγκέλι), καὶ ἔχεις τὸ δ.

Γράψε ἓνα κουλοῦρι μακρουλό, τράβα εἰς τὸ μέσον πλαγίως μίαν ἴσην γραμμὴν, καὶ ἔχεις τὸ θ.

Τ

Ο

Ο

Ο

Ο

Ημερομηνία: ...
Υπογραφή: ...
Σφραγίδα: ...

δ γ δ α
θ ρ ζ ε
μ λ κ ι

α β γ δ

ε ζ η θ

ι κ λ μ

(ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΜΗΜΑ Β΄.)

1

ν ξ ο π

ρ σ τ υ

φ χ ψ ω

Π Ο Ω Υ

Σ Τ Θ ρ

ω ψ χ φ

μπ μπ

μυ μυ

μτ μτ

μν μν

πα πα

μα μα

τα τα

νε νε

β ω β ο

λ ω λ ο

π ο λ υ

ον ομ

ολ ογ

οπ ογ

μα να

γα λα

γα τα

λα δι

ρου ζι

βω δι

18

19

20

21

22

23

α θ α ψ

α δ α φ

α ρ α σ

ψα θα

φα δα

σα ρα

ψ η τ ο

π ο λ ι

ζ ο μ ι

Ο Τ Ρ ϐ

ν λ δ π

ν ψ δ ρ

19 3X

1δ 0π

1X 0π

χ ε ρ ι

π ο δ ι

ν υ χ ι

σ υ χ α

π η τ α

χ η ν α

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ο υ ε ε
β ρ ω χ
β ρ ω θ

β υ γ ο

χ ω ρ α

θ υ ρ α

α πι δι

α λε ξι

α γο ρι

10.1.1.1

10.1.1.2

10.1.1.3

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΑ

αθηνα

θεαγω

ανετα

ελενη

βιερα

αρετη

ΗΝ ΕΛΕΞ
ΕΘΝΟΝ ΕΝ
ΕΝΤΕΛΕΙΣ

α β γ δ ε

ζ η θ ι κ

λ μ ν ξ ο

λ υ κ ι α

σ ο φ ι α

μ α ρ ι α

πιπινα

ελιζα

Παραδείγματα διὰ γράψιμον.

ΣΗΜ. Ἀπὸ τὰ παραδείγματα ταῦτα τινὰ μὲν θὰ γράφει ὁ διδάσκων μὲ γράμματα τοῦ τύπου κατὰ συλλαβὴν, καὶ κάπως ἀργὰ καὶ καθαρὰ, καὶ ἐνῶ γράφει οὗτος, θὰ τὰ ἀναγιώσκει ὁ παῖς, τινὰ δέ, τὰ εὐκολώτερα, θὰ γράφει ὁ παῖς καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ διδάσκοντος. — Περὶ τῶν δὲν γίνεται ἀκόμη λόγος.

γα - λα, γα - τα, μα - τι, γα - λα - να, μα - τι - α. — τυ - ρι, ψω - μι, νε - ρο, ζυ - μι, πι - λι, ψη - το. — πα - νι, κε - ρι, κι - πι, γυ - δι. — χα - ρα, χα - ρα - κι, πε - να, με - λα - νη. — μα - θημα, λε - γε, ε - λα λε - γε το μα - θη - μα σου. — κα - φε, γα - λα, α - γα - πω κα - φε με γα - λα. — ζα - χα - ρι, δο - σε με ο - λι - γη ζα - χα - ρι.

ΠΡΩΤΟ ΤΟΜΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΥΛΑΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

20 30
90 100
90 100

Θ ε ο ς
π α τ η ρ
μ η τ η ρ

Παραδείγματα διὰ γράψιμον.

κα - λα, κα - λα - θι, πο - δι, πο - δι - α, ρυ - ζι, γα - λα,
ρυ - ζο - γα - λο. πσ - λι πσ - λα - κι πσ - λα - δά. με - λι
με - λα - το, τυ - χη τυ - χη - ρο, χω - ρα χω - ρα - φι.—
πα - τήρ πα - τε - ρας, μη - τήρ μη - τε - ρα.

φιλος

καλος

κακος

Παραδείγματα διά γράψιμον.

κα - λος, κα - λη, κα - λον. — ο κα - λος μα - θη - τής, η
κα - λη μη - τήρ, το κα - λον κο - ρα - σι - ον. — ο θε - ος
α - γα - πα τής κα - λος.

κατακτά

κατακτά

κατακτά

κατακτά

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΝΤΕ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΠΤΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΚΤΩ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΝΕΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑ

κη προς

νησος

χιος

Παραδείγματα διὰ γράψιμον.

α - πι - δι, κα - ρυ δι, κη - φι - α κα - ρυ - δι - α, σα - πι - α
α - πι - δι - α. — λε - μο νι, λε - μο - νι - α, σα - πι - α. —
δο - σε με δυ - ο α - πι - δι - α. πα - ρε ε να. — ε - χω
δε - κα κα - ρυ - δι - α. συ - κα α - γυ - ρα, ω - ρι - μα,
σα - πι - α, με - λα - τα, βα - σι - λι - κα.

φαγας

ψαρας

ψωμας

Παραδείγματα διαγράψιμον.

ο ψω-μας ε-φε-ρε δυ-ο ψω-μι-α. — ση-με-ρον
ε-φα-γα ψα-ρι. — τα ψα-ρι-α τα α-γα-πω. —
— τη-γα-νι, ψα-ρι-α τη-γα-νι-τα, ψη-τα.

ΠΡΩΤΟΒΙΒΛΙΟ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

ΚΑΙ ΑΛΓΕΒΡΑ

ηλιος
φως
φανατος

Παραδείγματα διὰ γράψιμον.

ζα - χα ρι, ζα - χα · ρω - τα. α - γα - πω τα ζα - χα - ρω - τα. —
ψω - μι, δο - σε με ο - λι - γον ψω - μι. νε - ρο θε - λω. —
πη - δω, πη - δη - μα· α - φη - σε με να πη - δω ο - λι - γον
ε - πα - νω κα - τω. — μα - θε το μα - θη - μα σου. — βη - χω
ε - χω βη - χα. — με - σα ε - ξω. ε - λα με - σα.

(ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΜΗΜΑ Β.)

πα γος
σι τος
λι θος

Παραδείγματα διὰ γράψιμον.

α - λας, α - λα - τι, σα - λα - τα, σα - λα - τε - ρο. — λα - δι,
λα - δε - ρο. λα - δε - ρα φα - γη - τα ε - χο - μεν ση - με - ρον.
— α - γο - ρα α - γο - ρα - ζω η - γο - ρα - σα δε - κα
λε - μο - νι - α με ε - κα - τον πα - ρα - δες.

ΠΡΟΓΡΑΦΗ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ζοκ υλ

ζοτ ργ

νω υκ

λυκος
γατος
κυων

Παραδείγματα διά γράψιμον.

γα-μος, χα-ρα. — χα-ραν ε-χο-μεν με-τα ε-να
μη-να. — πα-τηρ, πα-τε-ρας. ο θε-ος πα-τε-ρας
ο-λων μας. ο ου-ρα-νι-ος πα-τηρ.

λεων
ονος
ιππος

Παραδείγματα διά γραψιμον.

λε-ων, θη-ρι-ον. κυ-ων, κυ-νη-γι, κυ-νη-γος.
α-γα-πω το κυ-νη-γι.—ικ-πος, α-λο-γον. ε-χο-μεν
ε-να κα-λον α-λο-γον.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ελ λην

κη ρυξ

κω δων

Παραδείγματα διὰ γράψιμον.

κω - δων, κου - δου - νι, κου - δου - νι - ζω. κη - ρυξ, κη - ρυ -
κας, δι - α - λα - λη - της. — ελ - λην, ελ - λη - νας. ελ - λας
ελ - λα - δα, ο το - πος των ελ - λη - νων. — ο ελ - λην
α - γα - πα τα μα - θη - μα - τα.

α ε τ ο ς
κ ο ρ α ξ
α η δ ω ν

Παραδείγματα διὰ γράψιμον.

α - ε - τ ο ς, π ο υ - λ ι μ ε - γ α - λ ο ν, ο β α - σ ι - λ ε - α ς τ ω ν
π ο υ - λ ι - ω ν.—κ ο - ρ α ξ, κ ο - ρ α - κ α ς.—α - η - δ ω ν α - η - δ ο - ν ι,
τ ο η - κ ο υ - σ ε ς ο - τ α ν κ ε - λ α - ι - δ ο υ - σ ε;

207 3 10

209 0 10

210 0 10

μη λον
συ κον
ρο δον

Παραδείγματα διὰ γράψιμον.

τα μη - λα σου η - σαν α - γου ρα. τα ι - δι - κα μου
η - σαν ω - ρι - μα, κοχ - κι - να — ρο - δον, ρο - δο - πη,
ρο - δω - νι - α — τα ρο - δα του κη - που μας πο - λυ
δυ - να - τα μυ - ρι - ζουν.

κυ δωνι

πε πο νι

κα ρυδι

Παραδείγματα διὰ γράψιμον.

πε - πο - νι, τα πε - πο - νι - α δεν η - σαν ω - ρι - μα. —
 κυ - δω - νι, κυ - δω - να - το, κυ - δω - νι - α με - γα - λα.
 πολ - λα κυ - δω - νι - α ε - χο - μεν, ο - λα κα - λα, αλ - λα
 καλ - λη - τε - ρα τα ι - δι - κα σας.

μωδ υκ

ν ο π ζ π

δ υ θ ρ α κ

...
...
...
...
...

αν να

μαν να

ββλ λλ

Παραδείγματα διά γράψιμον.

η αν-να ε-μα-θε το μα-θη-μα της κα-λα. — η
μαν-να μου με α-γα-πα. — ε-χω α-ση-μενι-αν
βελ-λαν.

(ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΜΗΜΑ Β΄.)

σαρρα

αμμμος

σαγκκος

Παραδείγματα διά γράψιμον.

η σαρ - ρα ι - νε κα - λον κο - ρα - σι - ον. — δε - κα σακ - κης
αμ - μον ε - φε - ραν. — ε - να σακ - κων χω - μα θε - λο - μεν.

αλ φα

βη τα

γαμμα

δελ τα

εψιλον

ζη τα

η τα

θη τα

ι ω τα

καππα
λαμμι
νι ξι ο

ΣΗΜ. Τοῦ λάμβδα διὰ τὸ δυσπρόφερτον ἀρκούμεθα πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ συλλαβήν.

ΣΗΜ. Β'. Τὸ ο θὰ προφέρει ὁ διδάσκων ὁ μικρόν, χωρὶς νὰ γράφῃ τὴν λέξιν μικρόν, διὰ λόγους δυσχερείας ἐν τῷ συλλαβισμῷ.

πι ρω
σιγ μα
ταυ

ΣΗΜ. Εἰς τὴν ὀνομασίαν ταυ δεῖται νὰ παρατηρῆ ὁ διδάσκων τόσον μόνον, ὅτι α καὶ υ συνενούμενα προφέρονται ἐδῶ ὡς αφ.

υψιλον

φι χι ψι

ωμεγα

